

ความเป็นมาของวิชาการศึกษาพัฒนาชุมชนในระดับปริญญาโท เป็นผลมาจากการร่วมมือระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับมหาวิทยาลัยมิสซูรี สหรัฐอเมริกา จัดทำโครงการศึกษาศาสตร์พัฒนาชุมชนเบ็ดเสร็จภาคใต้

การผลิตครุ เพื่อพัฒนาชุมชน

ธรัญ ล้านนา

ความพยายามที่จะปรับปรุงมาตรฐานการค่ารังนิเวศของประชาชน ในชุมชนให้ดีขึ้นได้กระทำกันตลอดมา แต่อาจจะกล่าวได้ว่าได้ดำเนินการอย่าง แข็งข้นที่สุดในช่วงของแผนพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) โดยจัดให้มีองค์กร ระบบวิธีการและได้กำหนดเป้าหมายไว้ อย่างชัดเจนและเป็นครั้งแรกที่ระบุเป็น นโยบาย “ให้กระทำการลักษณะที่ 4 คือ กระบวนการเกณฑ์และสาหกรรม กระบวนการ ศึกษาธิการ กระบวนการสาธารณะและ

กระบวนการภาคไทย ทำงานร่วมกัน อย่างใกล้ชิด”¹ และจากการที่ได้กำหนด ให้กระบวนการศึกษาธิการเป็นกระบวนการ หนึ่งในสี่กระบวนการหลักในการพัฒนา ชุมชนทั้งนี้นั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐได้ เก็บความสำคัญของการศึกษาและได้ใช้ การศึกษาเป็นสื่อกลางในการพัฒนาชุมชน อย่างจริงจัง

แนวคิดเรื่องการศึกษากับการพัฒนา ชุมชน

ชุมชนชุมชนบทหรือสังคมชุมชน

มีลักษณะและปัญหาแตกต่างออกไป จากชุมชนเมืองหรือสังคมเมือง ปัญหา หลักของชุมชนบทโดยทั่วไป คือ “ยากจน เจ็บป่วย ไม่เข้าถึง และขาดความปลอดภัย” ปัญหาดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไขอย่าง รับด่วนเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น

ในการสังคมวิทยาเชื่อว่าสถาบัน การศึกษาทำหน้าที่ (Function) ที่สังคม มอบหมาย มี 4 ประการ คือ “1) ถ่าย ทอดความรู้ ศิลปะ วิทยาการด่างๆ ให้ แก่อนุชนฯ 2) อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ชนบทรวมถึง ชาติประเพณี 3) รับใช้ และให้บริการแก่สังคมตามที่ต้องการและ 4) เปลี่ยนแปลงสังคม”² ดังนั้นจึงมีการ อธิบายว่า “การศึกษามิได้มีบทบาท เพียงแค่อุปกรณ์วัฒนธรรมเท่านั้น เพราะ ถ้าอนุรักษ์อย่างเดียวชุมชนจะหยุดนิ่ง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้ชุมชนนั้น ล้าหลังไปในที่สุด แต่การศึกษายังทำ หน้าที่ในการพัฒนาและสร้างวัฒนธรรม ใหม่อีกด้วย”³ กล่าวโดยสรุปถึงบทบาท หน้าที่ของสถาบันการศึกษาแล้ว จะพูด ได้กว้างๆ ใน 2 ลักษณะ คือ “บทบาท ในเชิงอนุรักษ์นิยม (Conservative Role) และบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ (Creative Role)”⁴

นอกจากจะมีการมองการศึกษา ในเรื่องบทบาทหน้าที่ อันเนื่องมาจาก เป็นสถาบันสังคมแล้ว ยังมีการมองการ ศึกษาในเชิงของ “กระบวนการ (Process) และ “วิธีการ (Method)” เช่น การ ศึกษาเป็นกระบวนการในการถ่ายทอด วัฒนธรรม การศึกษาเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาประเทศ ตัวอย่างเช่น ความรู้ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน (Community Development) ในหนังสือ ชื่อ วิธีการ พัฒนาชุมชน ได้กล่าวถึงวิธีการพัฒนา ชุมชนว่ามีวิธีการใหญ่ๆ อยู่ 2 วิธี คือ

- “1. วิธีการให้การศึกษาแก่ชุมชน
2. วิธีการจัดระบบชุมชน”⁵

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การศึกษา เป็นวิธีการหรือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนอย่างหนึ่ง เพราะการศึกษาช่วยให้สามารถของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมอันดึงดูดเพิ่มพูนทักษะ ซึ่งส่งผลต่อชุมชนเป็นส่วนรวม การศึกษากับสังคม จึงมีความเกี่ยวข้องกัน กล่าวที่อ. “การศึกษาเกิดกับสังคม สังคมก็เกิดกับการศึกษา บางครั้งการศึกษาเป็นผู้กำหนดทิศทางของสังคม แต่บางครั้งสังคมก็เป็นผู้กำหนดทิศทางให้กับการศึกษา”⁶ และบางท่านถึงกับสรุปความสัมพันธ์ของการศึกษากับการพัฒนาไว้ว่า “กระบวนการพัฒนาเป็นกระบวนการการศึกษาชนิดหนึ่ง (The development process) ⁷

การศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะชุมชนชนบท นิโคลัส เมนเนก ฝ่ายการศึกษา องค์กรรัฐมนตรีสหภาพ ผู้ซึ่งได้กลุกกลีกับปัญหาประเทศไทยด้อยพัฒนา เกื้อหน้าไว้โลก ได้อ้างว่า “ประเทศไทยต่าง ๆ หลายประเทศในปัจจุบันเกิดหั่นมาสนใจ การศึกษาเพื่อชนบทมากขึ้น พยายามที่จะหันเหทิศทางของระบบการศึกษาใหม่อย่างเร็วไป ให้ออกจากเขตเมืองไปสู่ชนบท”⁸ ในประเทศไทยเรา อาจกล่าวได้ว่า ได้ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือพัฒนาดังเดิมเริ่มแรกของการปฏิรูปการศึกษาในรัชกาลที่ 5 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 คณารายญร์ก็ได้กำหนดไว้การหนึ่งที่เกี่ยวกับการศึกษาใน “หลัก ๖ ประการ” ว่า “จะต้องให้การศึกษาอย่างเด่นที่

เพื่อได้เรียนรู้ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต รู้จักใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ในบ้านและชุมชนให้ดีขึ้น”¹¹ แต่การขยายโรงเรียนประถมศึกษา เป็นโรงเรียนชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ ของ “ปราสาทวัวไน” การศึกษา 2524 มีโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 1,195 โรงเรียน ใน 30,548 โรงเรียน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.98 เท่ากับที่เป็นโรงเรียนชุมชน”¹² ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาและวิชาชีวิต จึงได้กำหนดให้ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นงานหนึ่งในจำนวน ๖ งาน ทั้งนี้เพื่อให้โรงเรียนได้เห็นความสำคัญ และเห็นว่าการทำงานเพื่อชุมชนเป็นงาน

การใช้สถานศึกษาเป็นศูนย์ในการพัฒนาชุมชน

ด้วยแนวความคิดและความเชื่อ
ต่าง ๆ ทางการศึกษาที่มีความสัมพันธ์
กับชุมชนหรือสังคม โดยเฉพาะที่เชื่อว่า
การศึกษาสามารถทำให้เกิดความเจริญ
หรือเกิดการพัฒนา ดังนั้น จึงพยายามส่ง
เสริมการศึกษา สร้างสถาบันการศึกษา
ให้เข้มแข็งเพื่อให้มีความสามารถผลอยใน
การพัฒนา สถานศึกษาทุกรายเดบมีแนว
โน้มที่จะเน้นให้เป็นศูนย์กลางในการ
พัฒนาชุมชนที่สถาบันศึกษานั้นดังอยู่ และ
พยายามสร้างศูนย์เพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น
 เช่น การอาชีวศึกษา และการศึกษานอก
โรงเรียน เป็นต้น

กับแนวความคิดและความเชื่อ
ที่เชื่อว่า “การศึกษาที่มีความสัมพันธ์
กับชุมชนหรือสังคม โดยเฉพาะที่เชื่อว่า
การศึกษาสามารถทำให้เกิดความเจริญ
หรือเกิดการพัฒนา ดังนั้น จึงพยายามส่ง
เสริมการศึกษา สร้างสถาบันการศึกษา
ให้เข้มแข็งเพื่อให้มีความสามารถผลอยใน
การพัฒนา สถานศึกษาทุกรายเดบมีแนว
โน้มที่จะเน้นให้เป็นศูนย์กลางในการ
พัฒนาชุมชนที่สถาบันศึกษานั้นดังอยู่ และ
พยายามสร้างศูนย์เพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น
 เช่น การอาชีวศึกษา และการศึกษานอก
โรงเรียน เป็นต้น

แนวความคิดที่เห็นได้ชัดเจนใน
ทางปฏิบัติในการใช้สถานศึกษาเป็นศูนย์
พัฒนาชุมชน ได้แก่ โรงเรียนชุมชน
ซึ่งได้เริ่มจัดขึ้นที่เขตการศึกษา 10
จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อ พ.ศ. 2505
หลังจากนั้นได้ขยายออกไปทั่วประเทศ
การจัดตั้งโรงเรียนชุมชน “มีความมุ่ง^{ให้}
หวังเพื่อให้การศึกษาเกิดเด็กและผู้ใหญ่”

เมืองน้ำเพื่อการพัฒนาชนบท¹⁴ เพื่อให้โรงเรียนสามารถเป็นศูนย์ในการพัฒนาชุมชนในชนบทที่โรงเรียนตั้งอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงการดังกล่าวเรียกว่า “โครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในชนบทภาคใต้ (กศ.พ.)” โครงการนี้ได้กำหนดและทุ่มเททรัพยากรให้แก่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าหมายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เป็นต้นไป โดยจะเพิ่นจำนวนโรงเรียนที่นี่ร้อย ๆ วนครจนจำนวนโรงเรียน และหากได้ผลดีอาจขยายไปยังโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเป้าหมายดังกล่าวด้วย การดำเนินงานด้านการศึกษาดังกล่าวขึ้นต้องใช้บุคลากรทางการศึกษา การผลิตครุและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็น

การผลิตครุเพื่อการพัฒนาชนบท

ครุในที่นี่รวมถึงบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนด้วยเช่น บุคลากรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น

ก. แนวคิดในการผลิตครุเพื่อการพัฒนาชนบท

แนวคิดและการดำเนินการผลิตครุเพื่อการพัฒนาชนบทได้เริ่มนั้นอย่างจริงจัง เมื่อมีโครงการฝึกหัดครุชนบท โครงการนี้เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “Thailand Unesco Rural Teacher Education Project หรือเรียกว่า TURTER”¹⁵ โดยได้นักความช่วยเหลือจาก UNESCO ดำเนินการร่วมกับเมืองพ.ศ. 2498 ที่วิทยาลัยครุอุนราชธานี หลังจากนั้นได้เพิ่มหลายอุดกไปสู่วิทยาลัยครุอันฯ ทั่วประเทศ วัตถุประสงค์ของโครงการฝึกหัดครุชนบท มีดังนี้

1. ให้นักเรียนฝึกหัดครุรู้สภาพและความต้องการของชนบท จะได้มีความเห็นอกเห็นใจประชาชนในชนบทที่

หากคนกันเป็นส่วนมาก ทำให้หากลั่นไปปรับปรุงชนบทให้ดีขึ้นเมื่อจะการศึกษาแล้ว

2. ยกระดับการศึกษาในชนบท โดยให้นักเรียนฝึกหัดครุนำวิชสอนที่เหมาะสมไปสอนและเผยแพร่วิชาการแก่นักเรียนตามหมู่บ้าน และฝึกฝนแนะนำนักเรียนฝึกหัดครุให้พร้อมที่จะออกไปเป็นผู้นำชุมชนต่อไป

3. ยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท โดยให้นักเรียนฝึกหัดครุแนะนำ และเป็นตัวอย่างที่ดีของประชาชนในการปรับปรุงความเป็นอยู่ด้วยตนเองการประ同胞อาชีพ¹⁶

ในปี พ.ศ. 2517 รัฐบาลได้เดินตั้งคณะกรรมการวางแผนฐานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งแนวเสนอของคณะกรรมการประกาศนี้มีก็อกร่างการเปลี่ยนแปลงบทบาทฐานะของครุ โดยได้เขียนโดยการฝึกหัดครุชนบทออกไปให้ก้าว้างกว้าง และได้กล่าวถึงบทบาทของครุด้วยคำนึงว่าครุจะต้อง “มีความรู้และความสนใจในการเกยตระพอที่จะเข้าใจและสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผนการเกยตระพในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี โดยคำนึงว่าสังคมไทยส่วนใหญ่เป็นสังคมเกษตรกรรม”¹⁷

ในช่วงเวลาเดียวกับการปฏิรูปการศึกษาและระบบหลังจากช่วงเวลาหนึ่น มีแนวความคิดเกี่ยวกับการผลิตครุเพื่อการพัฒนาชนบทอยู่หลายความคิด เช่น นิโกลัส เบเนนท ให้แนวคิดว่า “ครุผู้สอนไม่ควรเป็นครุอ่ายมีดีกว่า แต่ควรเป็นทักษะที่สอดคล้องกับปัญหาของชุมชนนั้นด้วย และก็ไม่จำเป็นว่าครุเหล่านี้ต้องเป็นผลิตผลของระบบการศึกษาภาคปกติสมอไป”¹⁸ วิทยากร เชียงกุล นักเรียนรุ่นสุดท้ายของการศึกษา ได้ให้คำแนะนำว่า “ครุจะไม่เป็นเพียงผู้ทำหน้าที่สอนหนังสือเท่านั้น แต่จะต้องเป็นพัฒนาการ

ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจด้วยการของชุมชนและประเทศโดยส่วนรวม และสามารถสนับสนุนความต้องการนั้นได้ ด้วยการเป็นผู้ช่วยงานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางสร้างสรรค์ขึ้น”¹⁹ พัฒนา ศุจานวงศ์และคณะได้อ้างผลการวิจัยของพัชชัย สิงหนาดรา ไว้ในหนังสือชื่อการพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำหรับประเทศไทย การวิจัยดังกล่าวได้จากการถามความเห็นของผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทของครุ ซึ่งผู้นำท้องถิ่นมีความเห็นว่า “ครุควรมีบทบาทในการพัฒนาหมู่บ้าน นอกจากสอนหนังสือในโรงเรียนถึงร้อยละ 94”²⁰

หากพิจารณาด้วยมุมมองพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 – 2524) ที่กล่าวถึงในนโยบายการพัฒนาการศึกษาฝึกหัดครุ ที่ได้เน้นการ “ปรับปรุงและขยายการฝึกและอบรมครุที่ปฏิบัติหน้าที่ในชนบทให้ก้าว้างกว้างยิ่งขึ้น”²¹ และนโยบายพัฒนาฯ ระยะที่ 5 ที่เน้นการ “ส่งเสริมการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนในอันที่จะช่วยแก้ปัญหาและทรัพยากรุนแรงในท้องถิ่น อันเป็นที่ตั้งของสถานีเรือกลุ่มสถานีฝึกหัดครุ”²² เมื่อ พ.ศ. 2524 กรมการฝึกหัดครุได้ปรับปรุงโครงการฝึกหัดครุชนบทให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 5 ในแผนงานพัฒนาครุเพื่อพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นแผนงานหลักของกรมฝึกหัดครุ และเรียกชื่อเสียงใหม่ว่า “โครงการฝึกหัดครุเพื่อพัฒนาชนบท (Teacher Education for Rural Development Project ให้กลับอีก TERD PROJECT)”²³ โครงการนี้จะส่งนักศึกษาฝึกสอนอสุชนบทตลอดเวลา ๑ ภาคเรียน โดยมีกิจกรรมออกแบบงานสร้างบทเรียน เพื่อให้บทเรียนมีส่วนช่วยแก้ปัญหาและช่วยพัฒนาชนบท แล้วยังรวมถึงการจัด

กิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนในลักษณะต่าง ๆ เช่น ศูนย์ส่งเสริมการอ่าน ศูนย์ส่งเสริมการอีพ้า หน่วยบ้านสหกรณ์ เป็นต้น ข. วิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนที่เปิดสอนในสถาบันฝึกหัดครุ

นอกจากโครงการส่งนักศึกษาออกฝึกสอนตามโครงการฝึกหัดครุเพื่อพัฒนาชุมชน (TERD PROJECT) และปักธงวิทยาลัยครุยังมีโปรแกรมวิชาเอก-โทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการพัฒนาชุมชนที่ให้นักศึกษาลงเรียนและเลือกเรียนอีกหลายวิชา เช่น การสหกรณ์ เกษตรศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ พลศึกษา สุขศึกษา พัฒนาชุมชน เครื่องปั้นดินเผา ก่อสร้างสัtru มวล กสิกรรม เทคโนโลยีการยาง โดยเฉพาะวิชาเอกพัฒนาชุมชนในระดับป.กศ.สุ นีเปิดสอนในมหาวิทยาลัยครุ เช่น “วิทยาลัยครุพะนัง ยะลา ศรีราษฎร์ ชานี ละเชิงเทรา บันทบุรี นครสวรรค์ อุตรดิตถ์ เลย อุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์”²⁴ และวิชาเอกเกษตรศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี เปิดสอนที่ “วิทยาลัยครุพัทว์ เกษตรฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ลำปาง”²⁵ สำหรับในมหาวิทยาลัยที่มีวิชาศึกษาศาสตร์ ในปัจจุบันมีวิชาพัฒนาศึกษา (Development Education) ซึ่ง “มีสถาบันภาคเป็นวิชาการสาขานี้ของศึกษาศาสตร์ที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาประเทศ วิชาพัฒนาศึกษาได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรศึกษาศาสตร์เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นวิชาประกอบที่เปิดให้นักศึกษามانางสาขาวิชาเอกเลือกเรียนในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ตัวอย่างเช่น ชุดวิชาพัฒนาศึกษาที่เปิดสอนเป็นส่วนของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช และรายวิชาด้าน

พัฒนาศึกษาที่เปิดสอน เป็นส่วนของหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตของภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยชุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น ลักษณะที่ 2 เป็นสาขาวิชาเอกในระดับบัณฑิตศึกษา อย่างที่เปิดสอนอยู่ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ “Dr. Carry”²⁶ ในต่างประเทศ “Dr. Carry” ได้ศึกษาข้อมูลการเปิดโปรแกรมวิชา Community Development Education ของประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อปี 1975 เปรียบเทียบกับปี 1973 ปรากฏว่ามีการเปิดโปรแกรมปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีเพิ่มขึ้น 23% และ 24% ตามลำดับ”²⁷ แสดงว่ามีการเห็นความสำคัญเพิ่มขึ้น

การผลิตครุเพื่อพัฒนาชุมชนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวิชาเอกและวิชาโทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมบทอยู่หลายวิชา เช่น คหกรรมศาสตร์ สุขศึกษา พลศึกษา การเกษตร เป็นต้น และมีวิชาเอกที่จัดให้เรียนเพื่อการพัฒนาชุมนุมโดยเฉพาะด้วย ดังนี้

1. วิชาการศึกษาชุมชน

วิชาเอกการศึกษาชุมชน เป็นหลักสูตร 2 ปีในระดับปริญญาตรี รับนักศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในชุมนาทีนั้น มีรายวิชาดังนี้ คือ การผลิตภาพถ่ายทางการศึกษา การพัฒนาชุมบท 1 การประชาสัมพันธ์ โรงเรียนชุมชน การศึกษานอกระบบ การศึกษาชุมบท สังคมวิทยาชุมบท วิทยาศาสตร์ชุมชน หลักการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ศิลปะชีพ 1 อนามัยชุมบท เศรษฐศาสตร์ชุมชนไชนาศาสตร์ หลักการและการบริหารโรงเรียนประชุมศึกษา วิชี

สังคมการเกษตร ศิลปะชีพ 2 การสานักงานนบท 2 การบริการศึกษาเบื้องต้น และวิชาเลือกเรียนอีก 15 หน่วยกิต จากรายวิชา หลักบริหารการศึกษา การบริหารงานบุคคล กิจกรรมส่วนหลักสูตรกฎหมายเบื้องต้น การผลิตสัญญาพิพากษา และสิ่งพิมพ์ ทางการศึกษา ลักษณะสอนในระดับประชุมศึกษา การแนะนำในระดับประชุมศึกษา จิตวิทยาเด็ก ประชากรศึกษา มนุษยสัมพันธ์ การสร้างเครือข่าย วัดและประเมินผลการเรียนในระดับประชุมศึกษา การใช้เทคโนโลยีรุ่งรักษากาลสหศึกษา กระบวนการสอนแบบโปรแกรม การผลิตชุดการสอน²⁸

2. วิชาการศึกษาพัฒนาชุมชน

วิชาการศึกษาพัฒนาชุมชน ขึ้นนี้ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ เป็นโครงการบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ดีอ่อนน้อมจากงานฝึกสอนวิชาเอกการศึกษาชุมบทในระดับปริญญาตรี และพิจารณาดีงามแนวโน้มของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรทางการศึกษาเข้าร่วมในการพัฒนาประเทศ

ความเป็นมาของวิชาการศึกษาพัฒนาชุมชนในระดับปริญญาโท เป็นผลมาจากการร่วมมือระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กับมหาวิทยาลัยมิสซูรี สหรัฐอเมริกา จัดทำโครงการศึกษาศาสตร์พัฒนาชุมชน เนื้อเรื่องภาษาไทย (The Functional Teacher Education for Agricultural and Community Development in Southern Thailand Project) เรียกชื่อ ย่อภาษาไทยว่า “พ.พ.” และ “F.T.E.” ในภาษาอังกฤษ ได้ยื่นคำนับนการในปี 2522 และมีผลตุลาคมปี ลังนี้

“๑. เพื่อปรับปรุงภูมิภาคชีวิต
ของประชาชนนักการได้ ให้การจัดระบบ
การพัฒนาการเกษตรและการเพื่อการชุมชน
โดยฝ่ายนักศึกษาและนักเรียนของโรงเรียน
เพื่อพัฒนาชุมชน

2. เพื่อพัฒนาคุณลักษณะ ทักษะ ภาษาอังกฤษ ผู้นำชุมชน เนื้อเรื่อง ให้เข้าใจง่าย รวดเร็ว เป้าหมายของการศึกษา เพื่อพัฒนา ชุมชนเบ็ดเสร็จ และสามารถดำเนินการ ตามแนวทางของโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อเสริมสร้างโรงเรียนให้เป็น
ฐานในการพัฒนา ให้เป็นโรงเรียนมีคุณ
พร้อมที่จะเป็นแหล่งวิทยาการ แหล่ง
ล่าวข่าว และดำเนินการศึกษาทั้งในรูป
แบบและนองคุกปูเทบบ ทั้งวิธีการสอนที่ดี
ทรงนักเรียนและบริการโดยตลอดต่อ
ประชาชนในชุมชน

๔. เพื่อศึกษาวิปโยคในการสร้าง
หลักสูตรและภาระเรียนและการสอนพิชิต
ปัญญาด้วยเพื่อนัดบุคลากรดำเนินการศึกษา
เพื่อพัฒนาชุมชนเบื้องต้นร่วมในคณะศึกษา-
ศาสตร์และสถาบันฝึกหัดครุที่เกี่ยว
ข้อง... ๒๙

โครงการนี้เบี่ยงงานออกเป็น ๓
งาน คือ งานทดลองในโรงเรียนเพื่อเป็น
ฐานในการพัฒนาชุมชน งานสานักห้องเรียน
เป็นงานพัฒนาบุคลากรด้วยการส่งอาจารย์
ไปศึกษาในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการ
พัฒนาชุมชนในระดับหลังปริญญาโท
และปริญญาเอก และงานส่วนที่สำนักเป็น^๔
งานซึ่งสอดคล้องกับชุดมุ่งหมายข้อ
สุดท้าย คือ การสร้างหลักสูตรการศึกษา^๕
เพื่อพัฒนาชุมชนในระดับปริญญาโท

ในขณะนี้หลักสูตรดังกล่าวได้ยก
ร่างเสร็จและกำลังอยู่ในระหว่างพิจารณา
ด้วยมีการดำเนินการขึ้นตอนต่อไป ฯ ซึ่งคาดว่า
หากดึงให้มีการได้รับการรับรองและจะเปิด
สอนได้ในปีการศึกษา 2528 รายวิชา

ต่อมา ในเรื่องของหลักสูตรนี้ตัวที่
ได้รับอนุญาตเดินทาง ความเป็นผู้นำทางการ
ศึกษาและกิจกรรมวิชาชีพคือ กระทรวงการ
ศึกษาในการพัฒนาชุมชน เครือข่ายสถาศตว์
ชุมชนและกิจกรรมพัฒนาชุมชน การปลูกบ้าน
เชิงบ้านเพื่อพัฒนาชุมชน สันมานาการ
พัฒนาชุมชน รวม 15 แห่งที่ติด

บีชเดอโนนชุมวิชาเอกก่อตัว
นั้นขึ้น 12 หน่วยกิต สาขาวิชาต่อไปนี้
คือ การเคมีดูเพื่อพัฒนาชุมชน ภาษาอังกฤษ
ศึกษาและการแนะนำเมืองเชียง ภาษาศึกษา
ผู้ไทยและภาษาต่างประเทศ กฎหมาย
เกี่ยวกับการปกครอง การวางแผนการ
ศึกษาและการพัฒนาภูมิภาค หลักนิรหาร
การศึกษา สัมมนาปัจจัยทางชุมชน ทฤษฎี
และการปฏิบัติในทางพัฒนาชุมชน
สัมมนา จิตวิทยาสังคม

วิชาสัมพันธ์เชือย่างน้อย 17 หน่วย-
กิตติ แยกเป็นวิชาบังคับสัมพันธ์ 12
หน่วยกิตและวิชาเลือกสัมพันธ์เชือย่างน้อย
5 หน่วยกิต วิชาบังคับสัมพันธ์ มีดังนี้
การพัฒนาอาชีว์ในท้องถิ่น อาหารและ
โภชนาการ สังคมวิทยาชุมชน ภาษา
อังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 แผนภาพ
ภูมิศาสตร์ในกรุงวิจัยแหล่งศึกษา วิชาลือชื่อ

จากข้อมูลที่มีการปิดโปรแกรม
วิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนเพิ่มขึ้น
ในประเทศไทย ๑ การจัดให้มีวิชา
พัฒนาศักยภาพในการส่งเสริมสาขาวิชาการศึกษา
ตลอดจนการปิดโปรแกรมวิชานอก
วิชาไทยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน

ในชั้นนี้เป็นครั้งที่ให้เก็บเรื่องความ
สำคัญของคุณลักษณะทางการศึกษาที่จะ
ต้องมีในบทหน้าที่ในการพัฒนาชนบท
ของตนอีกครั้ง การสอนวิชาการ
ภายนอกในห้องเรียนอีกด้วย

ค่าเบี้ยเลือดื่นໄให้การลังเล้าๆ นี้ความ
สาคัญคือประเทศที่มีพื้นที่เป็นชนบท
มากกว่าพื้นที่ที่เป็นเมือง ในประเทศ
กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย และ
การผลิตบุคลากรทางการศึกษาหากจะมา
ชุมชนซึ่งสอดคล้องกับนโยบายในการ
พัฒนาประเทศก็จะสร้างความเชื่อใจใน
ปัจจุบัน นอกจากนี้หลักสูตรประถม
ศึกษา และหลักสูตรวิชช์ศึกษาใน
ปัจจุบัน มีวิชาที่เน้นต่อการแสวงหาปก
ใหม่ๆ ของครู ใช้เดตเตือนนั้นในโรงเรียน
นั้นชิมศึกษาถ้าลังเลขอยกการดำเนินงาน
ตามโครงการโรงเรียนนั้นชิมเพื่อพัฒนา
ชนบท (บ.พ.ช.) เช่นเดียวกันกับใน
โรงเรียนประถมศึกษาที่มีโครงการการ
ศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบท
ยกตัวอย่าง (กศ.พช.) ดังนี้ การผลิตครู
และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนา
ชนบทบ่อนี้ความเห็นรวมทั้งส่วนกลาง
และการ

ເຖິງອຮຣດ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,
แผนพัฒนาฯฉบับที่นี้ที่ยื่นก่อน ประจำปี 2527-2529. (กรุณายกเว้นครั้ง
โwayneพิมพ์ฐานได้โปรดดักษัน, น.ป.ป.),
หน้า ๑.

2สุกรณ์ ศรีพงศ์, “แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน”, เอกสารการสอนภาษาไทยล้ำชั้นสูงทักษะรرمเชิงรายวิชา ชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน, กรุงเทพมหานคร :

บริษัทรุ่งเรืองศิลป์การพิมพ์, 2525), หน้า 1.

๓สิริวรรณ สุวรรณอาภา, “การศึกษาภัยชุมชน,” เอกสารการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ชุดวิชาการศึกษาภัยชีวิตและชุมชน. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาก, 2523), หน้า 119.

๔พกุรย์ ดินลาร์คัน, “บทบาทของโรงเรียนต่อชุมชน,” เอกสารการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ชุดวิชา โรงเรียนภัยชุมชน. (กรุงเทพมหานคร : บริษัทรุ่งเรืองศิลป์การพิมพ์, 2525) หน้า 25.

๕สุเทพ เขาดลิต, หลักการพัฒนาชุมชน. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีระพัฒนา, 2524), หน้า 41.

๖ศักดา ปรางค์ประทานพร, “การศึกษาภัยสังคมไทย : ประวัติศาสตร์ที่รือการเก็บไว,” ศึกษาศาสตร์สาร, 10 (ตุลาคม 2524 – กันยายน 2525), 163.

๗วิจิตร ศรีสะอ้าน “การศึกษาภัยการพัฒนา” เอกสารการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ชุดวิชา พัฒนาศึกษา. (กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชานนจัต, 2526), หน้า 1, อ้างจาก Denald K. Adams, “On the Nature of Development Education.” 1963.

๘นิโคลัส เบเนน, การศึกษาในประเทศไทยด้วยพัฒนา, แปลโดยอรรถพ พงษ์วิทยา, (กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, 2517), หน้า 93.

๙สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, นโยบายการศึกษาและเศรษฐกิจไทย

๑๐เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

จากสำนัน อินทร์ประเสริฐ คู่มือโรงเรียน

๑๑ทวี พิมบា, โรงเรียนชุมชน. (น.ป.ท., น.ป.ป.), หน้า 23 อ้างจากสนับน อินทร์ประเสริฐคู่มือโรงเรียนชุมชน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2519), หน้า 18.

๑๒กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, การประถมศึกษา 2526, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศึกษา, 2527), หน้า 104.

๑๓เรื่องเดียวกัน.

๑๔หมายถึงพื้นที่อำเภอและกิ่งอำเภอตามรายละเอียดที่ແນาที่ชุมชนเป็นสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการพัฒนาชุมชนที่เป้าหมายเพื่อการพัฒนาชนบท ด้วยละเอียดได้จากคู่มือระบบบริหารการพัฒนาชนบท ของสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, หน้า 27 - 34.

๑๕ทวี พิมบា, เรื่องเดิม, หน้า 65.

๑๖กระทรวงศึกษาธิการ, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435 - 2507, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาก, 2507), หน้า 787.

๑๗คณะกรรมการวางแผนพัฒนาเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์ทหารราษ, 2518), หน้า 174.

๑๘นิโคลัส เบเนน, เรื่องเดิม, หน้า 133.

๑๙วิทยากร เชียงกุล, “ปัญหาทางด้านการศึกษาอนรุณ,” เอกสารของวิทยาลัยครุนศาสตร์ศรีธรรมราช เรื่องทัศนะใหม่ทางการศึกษา, (สงขลา : โรงพิมพ์นงคลการพิมพ์, 2522), หน้า 28.

๒๐พัฒน์ สุจันวงศ์ และคณะ ฯ, การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำ-

ไทยวัฒนาพาณิช, 2524), หน้า 97.

๒๑สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. 2525-2529), (กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา, น.ป.ป.), หน้า 105.

๒๒เรื่องเดียวกัน, หน้า 111.

๒๓กรมการฝึกหัดครู, คู่มือดำเนินงานการฝึกหัดครูเพื่อพัฒนาชุมชน. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เพชรสาราม, 2525), หน้า 8.

๒๔เสนาะ ใจอ่อน, คู่มือเตรียมสอน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิคอาร์ต, 2527), หน้า (4).

๒๕เรื่องเดียวกัน, หน้า (8).

๒๖วิจิตร ศรีสะอ้าน, เรื่องเดิม, หน้า 7.

๒๗Lee J. Carty, “community Development Education : An Overview of Programs Throughout the World,” Journal of Community Development Society, 7(Fall, 1976), 125.

๒๘มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, กองบริการการศึกษา มอ.ปัตตานี, คู่มือนักศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสบายน, 2527), หน้า 220-222. ๒๙มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, คณะศึกษาศาสตร์, โครงการศึกษาศาสตร์พัฒนาชุมชนเมืองสีขาวใต้, การใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาชุมชน, (น.ป.ท., 2526), หน้า 143-144.

๓๐มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, คณะศึกษาศาสตร์, โครงการบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาพัฒนาชุมชน, (น.ป.ท., 2527), หน้า 12 - 14.